

የአማራ ክልል መንግስት በቅማንት ጉዳይ የሰጠው ዉሳኔ **ከህገ-መንግስት መስፈርቶች አንፃር ሲገመገም፤**

የአንድ ማህበረሰብ የማንነት ጥያቄ የብሔር ብሔረሰቦችና ህዝቦች መብቶች መሠረትና ምንጭ በመሆኑ ከፍተኛ ግምት ሊሰጠው እንደሚገባ የፌዴራሉ ህገ-መንግስት አጣሪ ጉባኤ (Council of Constitutional Inquiry) የሰጠውን ህዝብ የማንነት ጥያቄ ለመፍታት የህገ-መንግስት ትርጉም በሰጠበት ወቅት አፅንኦት ሰጥቷል። ስለሆነም የማንነትና የራስ በራስ ማስተዳደር ጥያቄ ባንድ ላይ በአንድ ማህበረሰብ ሲነሱ መጀመሪያ የማንነት ጥያቄው በግልፅ መመለስ አለበት። ማንነት የራስ አስተዳደር መሰረት ነው። ቋንቋ፣ባህልና ሃይማኖት የማንነት ዋና መገለጫዎች ናቸው።

የቅማንት ህዝብ ከጥንት ጀምሮ ራሱን ከሌላው ህዝብ (ከአማራው) ለይቶ የሚያይበት የጎሳ ማንነት አለው (ethnic identity)። በአካባቢው የሚኖሩ የአማራ ጎሳ አባላትም የቅማንትን ህዝብ በጎሳ የተለዩ እንደሆኑ በማህበራዊም ሆነ በፖለቲካ እንቅስቃሴያቸው የሚያሳዩበት አረዳድና አቀባበል ጎልቶ ይታያል። ይህ በተለይ አድሎአዊ ተግባር ለመፈፀም ሲባል ቅማንቶችን በጎሳ ማንነታቸው ማግለል (an act of marginalization on the basis of their ethnic identity) የተለመደ ነው። በቅማንት ህዝብ ላይ ከድሮ ጀምሮ ስር ሰደው የቆዩ የመልካም አስተዳደር ችግሮች በዋናነት በቅማንት የጎሳ ማንነት ላይ ያነጣጠሩ ናቸው። የቅማንት ህዝብ በከፍተኛ ደረጃ በኢኮኖሚ፣በፖለቲካ፣በማህበራዊና ባህላዊ ህይወቱ ላይ እየገጠመው ያለው አግላይና አድሎአዊ አስተዳደር (marginalizing and discriminatory administration) ዋና ምንጩ የጎሳ ማንነቱ (የቅማንት ማንነቱ) ከአማራው ህዝብ የተለየ መሆኑ ነው። ይህ ደግሞ በቀላሉ የማይጠፋና ልዩነቱ ታሪካዊ ይዘት ያለው ነው። የታሪክ ሰነዶች፣የጥናትና ምርምር ውጤቶችና የታሪክ አባቶች እንደሚያስረዱት እስከ ደርግ ዘመን መንግስት ድረስ በአማራና ቅማንት ጎሳዎች መካከል (በተለይም በሚኖሩባቸው ደንበር አካባቢዎች) ደም አፋሳሽ ግጭቶችና የንብረት ዘረፋ ድርጊቶች ይፈጠሩ እንደነበር ነው። አሁንም ቢሆን አልፎ አልፎ ጎሳን መሠረት ያደረጉ ግጭቶችና የንብረት ዘረፋ ወንጀሎች እንደሚከሰቱ ማሳያ ማስረጃዎች አሉ።

አብላጫ ቁጥር ያለው የአማራ ህዝብ (Majority Amhara) በአንፃራዊነት አናሳ ቁጥር ያለውን የቅማንት ህዝብ (Minority Kemant) ዉጦ በኃይል የማንነት ለዉጥ (forceful assimilation or forceful identity conversion) ለማምጣት ከጥንት አንስቶ እስከአሁኑ ዘመን ድረስ በመሪዎች አስተባባሪነት ስራው እየተሰራ ነው። ህዝቡን አስገድዶ በአማራ ጎሳ ስም በህዝብና ቤቶች ቆጠራ ወቅት እንዲቆጠር መደረጉ ለአብነት የሚጠቀስ ተግባር ነው። ይሁን እንጂ የቅማንት ጎሳ ልክ እንደ አማራ ጎሳ በስሙ በማንኛውም መንግስታዊ እና መንግስታዊ ያልሆኑ ተቋሞች መመዘገብና የጎሳ ማንነቱ እንዲታወቅለት ይፈልጋል። አማራም ሆነ ቅማንት መሆን ምርጫ እንጂ ግዳጅ የሚሆንበት ምንም ዓይነት ሳይንሳዊም ሆነ ህጋዊ ምክንያት የለምና።

የአማራ ክልል መንግስት ያጠናወጠ ጥናት መሠረት አድርጎ በቅማንት ጉዳይ ላይ ዉሳኔ ሲሰጥ “ማንነት” ላይ ትኩረት አልሰጠም ነበር። ትኩረት ያደረገው በማንነቱ መገለጫዎች (ቋንቋና ባህል) እና በራስ አስተዳደር ጥያቄው ላይ እንጅ የእነዚህ ሁሉ መሠረት ስለሆነው የቅማንት የጎሳ ማንነት (related ethnic identity) የክልሉ መንግስት ትኩረት አልሰጠም። በፌዴራሉ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(5) ስር እና በአብዛኛው የተሻሻለ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(7) ስር ከተቀመጡት የብሔረሰብ እዉቅና መስፈርቶች መካከል የህዝቦች በጋራ ወይም በተዛመደ ህልውና (Related Identity) ማመናቸው ነው።

ቅማንቶችን ከጥንት ጀምሮ በጋራ የሚያዛምዳቸው እና የጋራ ህልውና አለን ብለው የሚያምኑበት የጎሳ ማንነታቸው (related ethnic identity) ነው። የቅማንት ህዝብ በጎሳ ማንነቱ ሳይኖርና ሳይሸማቀቅ በይፋ ታወቆ መንቀሳቀስ ወይም እንደዚህ መኖር ይኖራል። በጎሳ ማንነቱ ስም ልቆጠር ልጠራ እንጂ በአማራ የጎሳ ማንነት ስም ልቆጠርና ልጠራ አይገባም በሚል እሰጥ አገባ ውስጥ ይገኛል። በፌዴራሉ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(5) ስር እና በአብዛኛው የተሻሻለ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(7) ስር ከተቀመጡት የብሔረሰብ እዉቅና መስፈርቶች መካከል የጋራ የስነ ልቦና አንድነት (a common psychological make up) ሲሆን በቅማንት ህዝብ በኩል ይህ መስፈርት ባሁኑ ወቅት ጫፍ ላይ የደረሰ ነው። ለዚህ ማሳያዉ ደግሞ የቅማንት ህዝብ ከትልቅ እስከ ደቂቅ፣ ከምሁር እስከ አርሶ አደር

የክልሉ መንግስትም የቅማንት ህዝብ የተዛመደ ወይም የጋራ ህልውና (related ethnic identity) አለኝ ብሎ እንደሚያምን የተስተዋለ መሆኑንና የጋራ የስነልቦና አንድነት (a common psychological make up) እንዳለው ማረጋገጡን ምክር ቤቱ በሰጠው ወሳኔ ላይ መረዳት ይቻላል። ይሁን እንጂ የክልሉ መንግስት የቅማንትን የጎሳ ማንነት ልክ እንደሌሎች የህግ እዉቅና እንዳገኙ ብሔር ብሔረሰቦችና ህዝቦች የህግ እዉቅና (የአዋጅ እዉቅና) እንዲያገኝ የሚያስችል ወሳኔ አልሰጠም ነበር። ይህ ከሆነ ዘንድ አሁንም ቢሆን የቅማንት የማንነት ጉዳይ እንደድርድር ይፋ ሳይወጣ በሹክሹክታ ይቀጥላል ማለት ይሆናል። በህዝብ ቆጠራ ወቅት ቅማንት ብሎ መመዘገብ አይኖርም። ባጠቃላይ በመንግስት ተቋማትም ሆነ በግል ድርጅቶች በሚደረጉ ህጋዊ ውጤት ባላቸው ምዝገባዎችና ሰነዶች ላይ የቅማንት ስም አይሰፍርም ማለት ነው። የአማራ ክልል መንግስት የቅማንት የጎሳ ማንነት እዉቅና (identity recognition) እንዲያገኝ ከጥንቱም ፍላጎት አልነበረውም ማለት ይቻላል። ይፋ የሆነ ህጋዊ እዉቅና (official legal recognition) እስከሌለ ድረስ በኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ሚዲያዎችም ቢሆን የቅማንትን ጉዳይ በተመለከተ ሳይፈሩ ስሙን አንስተው መዘገብና ማሰራጨት አይችሉም። ከዚህ አንፃር ሲታይ የክልሉ ምክር ቤት በቅማንት ጉዳይ ላይ ያስተላለፈው ወሳኔ ሲገመገም የቅማንትን ማንነት አድባብሰሶ አልፎታል ያሰኛል። የክልሉ መንግስት ቅማንት የሚባል ህዝብ ወይም ጎሳ የለም የሚል ወሳኔ አላስተላለፈም። በእርግጥ የቅማንት ህዝብ ከጥንት ጀምሮ ኢትዮጵያ ውስጥ የነበረ መሆኑን አረጋግጧል። ይሁን እንጂ ያለህግ እዉቅና (De Facto Recognition) እንደድርድር እንዲቀጥል ወስኗል። የቅማንት ማንነት የህግ እዉቅና (de jure recognition) ያስፈልገዋል። ስለማንነት አስፈላጊነት ጉዳይ የፌዴሬሽን ምክር ቤት በሰጠው የማንነት ጉዳይ ላይ የሰጠውን ወሳኔ በጥልቀት መመልከቱ የቅማንትን ማንነት ጉዳይ ባግባቡ ለመመለስ ይረዳል።

የክልሉ መንግስት ወይም ምክር ቤት የቅማንት የማንነት መገለጫዎች (kemant identity markers) ከሆኑት መካከል ቋንቋና ባህልን እንዲሁም ለራስ አስተዳደር ዋና መሠረት የሆነውን የተያያዘ መልክዓ ምድር አሰፋፈር (contiguous territory) ከክልሉ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(7) ስር ከተቀመጡት የብሔረሰብነት መስፈርቶች አንፃር ወስዶ የተጣበበና የቅማንትን ህዝብ ጥቅም በከፍተኛ ደረጃ በሚጎዳ መንገድ የህገ-መንግስት ትርጉም በመስጠት ወሳኔ አስተላልፏል። የእነዚህን መስፈርቶች አረዳድ በሚከተለው አግባብ ለማቅረብ እሞክራለሁ፤

1. ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ መኖር

በመጀመሪያ ደረጃ አንድ ማህበረሰብ “ብሔር ብሔረሰብ ወይም ህዝብ” ለመባል “ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ” መኖር በፌዴራሉም (አንቀጽ 39(5)) ሆነ በአብዛሙ ህገ-መንግስት (አንቀጽ 39(7)) እንደዋና ሳይሆን እንደ አንድ መስፈርት ተቀምጧል። ሊያግባባ የሚችል የጋራ ቋንቋ ማለት ምን ማለት ነው? የሚለውን ጥያቄ ወስደን የተለያዩ ትርጉም ልንሰጥ እንችላለን። የሚከተሉትን ጥያቄዎችም ማንሳት እንችላለን፤

- 1) ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ማለት የአፍ መፍቻ ቋንቋ ብቻ ማለት ነው ወይስ ሁለተኛ ቋንቋንም ይጨምራል?
- 2) የአንድ ማህበረሰብ አባላት ስንት ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ሊኖራቸው ይችላል?
- 3) የአንድ ማህበረሰብ አባላት ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ አላቸው ስንል ከሌላው ማህበረሰብ የተለየ የጋራ ቋንቋ ይናገራሉ ማለታችን ነው ወይስ ከሌላው ማህበረሰብ ጋር ተመሳሳይ የሆነ የጋራ ቋንቋ ሊናገሩ ይችላሉ ማለታችን ነው?

ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ማለት የአንድን ማህበረሰብ አባላት በጋራ እስካግባባ ድረስ የአፍ መፍቻ ቋንቋ ብቻ ሳይሆን ሁለተኛ ቋንቋም ሊሆን ይችላል። የቅማንት ህዝብ ባንድ ወቅት አማርኛ ቋንቋን በኃይልም ሆነ በፍላጎት ከመቀበሉ በፊት ሁሉም ቅማንትኛ ቋንቋን በአፍ መፍቻነት በጋራ ይግባቡበት እንደነበር ለመገመት አያዳግትም። ቅማንትኛ ቋንቋን በአፍ መፍቻነት ሲጠቀሙ ቆይተው አሁን ላይ ቋንቋውን በሁለተኛ ቋንቋነት በደንብ በመናገር በጋራ የሚግባቡበት ዕድሜ ጠገብ ቅማንቶች ዛሬም ድረስ አሉ። በጥቅሉ ግን ባሁኑ ጊዜ አማርኛን ቋንቋ አቀላጥፎ የማይናገር ቅማንት አይገኝም። ስለሆነም አማርኛ ቋንቋ ቅማንቶች “ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ” ነው። ትናንት ላይ ሁነን ስንመለከት ቅማንትኛ ቋንቋ ቅማንቶች ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ነበር። ዛሬ ላይ ሁነን ስንመለከት ደግሞ አማርኛ ቋንቋ ቅማንቶች ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ሆኗል። ምናልባትም ነገ ላይ ሁነን ስንመለከት ቅማንትኛ ወይም አማርኛ ወይም ሁለቱም ቋንቋዎች ቅማንቶች ሊግባቡበት የሚችሉባቸው የጋራ ቋንቋዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ይህ ደግሞ የማንኛውም ቋንቋ አይነተኛ ባህርይ ነው።

ምንም እንኳን የአብዛሙን የተሻሻለ ህገ-መንግስት የመተርጎም ስልጣን ያላቸው አካሎች የህገ-መንግስት ጉዳዮች አጣሪ ጉባኤ (The Council of Constitutional Inquiry) እና የህገ-መንግስት ተርጓሚ ኮሚሽን (The Commission for Constitutional Interpretation) ቢሆኑም (አብዛሙ ህገ-መንግስት አንቀጽ 71 እና 72) የአብዛሙ ምክር ቤት የክልሉ አስፈጻሚ አካል (ካቢኔ) እና የህግ ፍትህና አስተዳደር ጉዳዮች ቋሚ ኮሚቴ የሰጡትን ህገ-መንግስታዊ ትርጉም ወይም የወሳኔ ሃሳብ መሠረት አድርጎ የቀረበው የቅማንት የማንነትና ራስ አስተዳደር ጥያቄ ህገ-መንግስቱ ያስቀመጠውን የቋንቋ መስፈርት አያሟላም የሚል ወሳኔ ሰጥቷል።

የአንድ ማህበረሰብ አባላት “ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ አላቸው” ስንል የግድ ከሌላው ማህበረሰብ የተለየ የጋራ ቋንቋ ይናገራሉ ማለታችን አይደለም፤ ሊሆንም አይችልም። ከሌላው ማህበረሰብ ጋር ተመሳሳይ የሆነ የጋራ ቋንቋ ሊናገሩ ይችላሉ። ህገ-መንግስቱም “ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ” ያላቸው እንጂ “ሊግባቡበት የሚችሉበት የተለየ የጋራ ቋንቋ ያላቸው” አይደለም። ከዚህ አንጻር ቅማንቶች ሁሉንም በጋራ የሚያግባባ ቅማንትኛ ቋንቋ እንዲኖራቸው አይጠበቅም። ይህ ሊሆን ይችላል የነበረው ህገ-መንግስቱ “ሊግባቡበት የሚችሉበት የተለየ የጋራ ቋንቋ ያላቸው” በሚል የሚደነግግ ቢሆን

ነበር። ቅማንቶች ከአማርኛ ቋንቋ የተለየ በጋራ ሊግባቡበት የሚችሉበት ቅማንትኛ ቋንቋ ሊኖራቸው የግድ አያስፈልግም። ስለሆነም የክልሉ መንግስት ቅማንቶች የሚናገሩትን ቅማንትኛ ቋንቋ ያለበትንና የሚነገርበትን ደረጃ፣ የሚነገርበትን ቦታ፣ የተናጋሪዎችን የዕድሜ ጣሪያና የተናጋሪዎችን ቁጥር ወስኖ የደረሰበት ድምዳሜ ከህገ-መንግስቱ መንፈስና ትርጉም ያፈነገጠ ነው። ከዚህ ላይ ሊጠቀስ የሚገባው ትልቅ ቁምነገር ቅማንቶች ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ አማርኛ ቋንቋ ቢሆንም ተገደው ካልሆነ በቀር ሁሉም ቅማንቶች ማለት ይቻላል **በቅማንት የጎሳ ማንነታቸው (ethnic identity)** ከአማራው ህዝብ ተለይተው እንደሚታወቁና ተለይተው መታወቅ እንደሚፈልጉ ነው።

በሌላ መልኩ ግን ህገ-መንግስቱ “**ሊግባቡበት የሚችሉበት የተለየ የጋራ ቋንቋ ያላቸው**” በሚል የሚተረጎም ከሆነ ቅማንቶች የተለየ ማንነታቸው መገለጫ የሆነና በተፅዕኖ ምክንያት አደጋ ላይ የሚገኝ ቅማንትኛ የሚባል ቋንቋ አላቸው። ይህ ቋንቋ የተዳከመው በታሪክ አጋጣሚ በነበሩት አስከፊ ተፅዕኖዎች ምክንያት እንጂ በህዝቡ ነፃ ፍላጎት አይደለም። ቅማንቶች ይህን ቋንቋ መማር፣ ማሳደግና ለመጭወድ ትወልድ ማስተላለፍ ይፈልጋሉ። በመዳከሙም ቁጭታቸውን ይገልጻሉ። ከ10,000 በላይ የሚገመት ቅማንትኛ ቋንቋ ተናጋሪ የቅማንት ህዝብ ሰፍሮ በሚገኝበት ክልል ውስጥ ይኖራል። የክልሉ መንግስት ወይም ምክር ቤት ከሰጠው ወሳኔ ለመረዳት እንደሚቻለው የቅማንት ህዝብ ቋንቋና ባህል በክልሉ መንግስት በኩል በጀት ተመድቦ እንዲጠበቁ እንደሚደረግ ወሳኔ መተላለፉ የሚመሰገንና የሚደነቅ ቢሆንም ይህ ሲደረግ ግን **እንደአገር ሃብት ብቻ** ተወስኖ እንጂ የብሔረሰቡ **የማንነት መገለጫና ህገ-መንግስታዊ መብት** እንደሆነ ተቆጥሮ አይደለም። የቅማንትን ቋንቋና ባህል ከልብ ከመነጨ ተቆርቋሪነት እንደአገር ሃብት መጠበቅ ካስፈለገ በመጀመሪያ ደረጃ ባለቤቱ የሆነውን ህዝብ ህገ-መንግስታዊ መብት ባግባቡ ማክበርና ማስከበር መቻል ያስፈልጋል። ባለቤት የሆነው የቅማንት ህዝብ የማንነትና ራስ አስተዳደር ህገ-መንግስታዊ ጥያቄ ባግባቡ ሳይመለስ አደጋ ላይ የሚገኘው ቋንቋም ሆነ ባህል ሊጠበቅና ሊያድግ አይችልም።

ሁለተኛውን ህገ-መንግስታዊ ትርጉም ተከትለን ሁሉም ቅማንቶች “**ሊግባቡበት የሚችሉበት የተለየ የጋራ ቋንቋ**” ሊኖራቸው ይገባል ብለን ብንከራከር እንኳ ሁሉም የብሄረሰቡ ተወላጆች ቋንቋውን መቻል አለባቸው ብሎ መተርጎም የማይቻልባቸው ብዙ ምክኒያቶች አሉ፡-

- የመጀመሪያውና ትልቁ ምክንያት ታሪካዊ ምክንያት ነው። ባለፉት የኢትዮጵያ መንግስታት ታሪክ አማርኛ ቋንቋ በሌሎች ቋንቋዎች ላይ ነግሶ አብዛኛዎቹን ማጥፋቱና ማዳከሙ የማይካድ ሃቅ ነው። በተለይም በአማራ ክልል ውስጥ በሚገኙት የአገዛዝ ቋንቋዎች ላይ አማርኛ ቋንቋ ያደረሰው ተፅዕኖ ቀላል አይባልም። የቅማንትኛ ቋንቋም አንዱ ገፈት ቀማሽ ነው። ይህ ታሪካዊ እውነታ እያለ ሙሉ በሙሉ ቋንቋ ተናጋሪ ቅማንት ይኖራል ብሎ መነሳት ትልቅ የትርጉም ስህተት ነው። ህገ-መንግስቱም ሲረቀቅ ይህን እውነታ ግምት ውስጥ በማስገባት “**ሁሉም የማህበረሰቡ አባላት ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ያላቸው**” ብሎ አልተነሳም፤
- ይህንን ሃቅ መሠረት በማድረግም በአማራ ክልል ውስጥ የማንነትና ራስ አስተዳደር እወቅና የተሰጣቸው ሁሉም ብሄረሰቦች ማለት ይቻላል ሙሉ በሙሉ ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ተናጋሪ ህዝብ አልነበራቸውም። ሁሉም ቢሆን በአማርኛ ቋንቋ ከባድ ተፅዕኖ ስር የነበሩ ቋንቋዎች ነበሯቸው። ህገ-መንግስታዊ ወይም ህጋዊ እወቅና ካገኙ በኋላ ባገኙት ነፃነት ተጠቅመው በሞት ላይ የሚገኙትን ቋንቋዎቻቸውን እንደገና እንዲያንሰራሩ አድርገዋል። አሁንም ድረስ አገዛዥ ቋንቋ የማይናገሩ የዋገሽምራ ብሔረሰብ ዞን ወረዳዎች (ለምሳሌ ዳሃና ወረዳ) ይገኛሉ። የአገዛዥ አዊን ጉዳይም ብንመለከት ተመሳሳይ ነገር እናገኛለን። ዳንግላ ወረዳን እንደምሳሌ ወስደን

ብንመለከት እስካሁን ድረስ ከአዉኛ ቋንቋ ይልቅ አማርኛ ቋንቋ የሚነገርበት ወረዳ ነዉ። አንዳንዶቹ ብሄረሰቦችና ክልሎች እስካሁንም ድረስ የስራ ቋንቋቸዉ አማርኛ ነዉ። ይህ ሁኔታ ራሳቸዉን በራሳቸዉ ከማስተዳደር ያገዳቸዉ ምንም ነገር የለም። ሊኖርም አይገባም። የስልጤ የማንነት ጉዳይ ዉሳኔ ባገኘበት ወቅትም ተመሳሳይ የሆነ የጉራግኛ ቋንቋ ተፅዕኖ ነበር። ከሁሉ በላይ ግን የአብክመ ምክር ቤት ካሁን በፊት ዉሳኔ ያስተላለፈበትን የአርጎባን ብሔረሰብ ቋንቋ ያለበትን ሁኔታ ማየት የቅማንትን የማንነትና ራስ አስተዳደር ጥያቄ ለመመለስ ብዙ ማሰብ አይጠይቅም ነበር። የአርጎባ ብሔረሰብ ካላቸዉ የህዝብ ቁጥር (37, 000 ህዝብ በላይ) መካከል 12,000 አካባቢ ቋንቋ ተናጋሪ ብቻ አላቸዉ (በ1999 የተደረገዉን የህዝብና ቤቶች ቆጠራ ዉጤት መመልከት ይቻላል)። የእነዚህ ቋንቋ ተናጋሪዎች አስፋፈርም እዚህና እዚያ ነዉ። አንድ አካባቢ ኩችች ብለዉ በኩታ ገጠምነት አይኖሩም። የቋንቋዉ ተናጋሪዎችም ዕድሜ ጠገቦች ናቸዉ፤

- ከሁሉም በላይ ግን ወሳኙ የህዝቡ ፍላጎትና ዉሳኔ ነዉ። ማንኛዉም የማንነትና ራስ አስተዳደር ጥያቄ መጨረሻ ላይ ምላሽ የሚያገኘዉ በህዝቡ ፍላጎትና ዉሳኔ ነዉ። የስልጤን የማንነትና ራስ አስተዳደር ጥያቄን ተከትሎም ህዝብ ዉሳኔ የመጨረሻዉ መፍትሔ አማራጭና ህዝቡም መብቱን የሚያረጋግጥበት ህገ-መንግስታዊ መንገድ እንደሆነ የፌዴሬሽን ምክር ቤት ህገ-መንግስቱን በተረጎመበት ወቅት አረጋግጧል። ይህ እዉነታም በህገ-መንግስቱ ዉስጥ ወሳኝ መርህ ሆኖ ተደንግጓል። የኢትዮጵያ ብሄሮች፣ብሄረሰቦች፣ ህዝቦች የኢትዮጵያ ሉዓላዊ ሥልጣን ባለቤቶች ናቸዉ። ህገ-መንግስቱም የሉዓላዊነታቸዉ መገለጫ ነዉ። ሉዓላዊነታቸዉም የሚገለፀዉ በህገ-መንግስቱ መሠረት በሚመርጧቸዉ ተወካዮቻቸዉና ቀጥታ በሚያደርጉት ዴሞክራሲያዊ ተሳትፎ አማካይነት ይሆናል (አንቀፅ 8) ። ህዝብ ዉሳኔ ህዝቦች በቀጥታ ከሚሳተፉባቸዉ መንገዶች አንዱና ወሳኙ ነዉ። ስለሆነም የቅማንት የማንነትና ራስ አስተዳደር ጥያቄ በተወካዮቹ (የፌዴራል መንግስትና የክልል መንግስት) አማካይነት ፍትሃዊ መፍትሔ ካላገኘ በህዝቡ ዉሳኔ የመጨረሻ መፍትሔ ሊያገኝ እንደሚችልና ህዝብ ዉሳኔም ህገ-መንግስታዊ መብት መሆኑ ለማንም ግልፅ ነዉ።

2. ሰፋ ያለ የጋራ ጠባይ የሚያንፀባርቅ ባህል ወይም ተመሳሳይ ልምዶች መኖር

በሁለተኛ ደረጃ በፌዴራሉም ሆነ በአብክመ ህገ-መንግስት መሠረት የብሔረሰብነት እዉቅና ለማግኘት አንድ ማህበረሰብ “ሰፋ ያለ የጋራ ጠባይ የሚያንፀባርቅ ባህል ወይም ተመሳሳይ ልምዶች” እንዲኖሩት ያስፈልጋል። ልክ ከዚህ በላይ ቋንቋን እንደመስፈርት ባየንበት መንገድ “ሰፋ ያለ የጋራ ጠባይ የሚያንፀባርቅ ባህል ወይም ተመሳሳይ ልምዶች” ያላቸዉ ማለት ከሌላዉ ማህበረሰብ ልዩ የሚያደርጋቸዉ ሰፋ ያለ የጋራ ጠባይ የሚንፀባርቅ ባህል ወይም ተመሳሳይ ልምዶች ያላቸዉ ማለትን አያመለክትም። በቅማንትና አማራ መካከል ጎልቶ የወጣ የተለየ ባህል የግድ አስፈላጊ አይደለም። ህገ-መንግስቱ በግልፅ እንደዚያ ብሎ አያስቀምጥምና።

ሃይማኖትና ቋንቋ አንድ ማህበረሰብ ለሚያዳብረዉ ባህል ትልቅ ድርሻ አላቸዉ። የቅማንት ህዝብ ተገዶ የክርስትናን እምነት እንዲቀበል ሲደረግ ልክ እንደ አማራዉ ህዝብ ተመሳሳይ ክርስቲያናዊ ይዘት ያላቸዉ ባህሎች ወይም ልምዶች መቀበሉ አልቀረም። በዚህ በኩል ተወራራሽ ባህል ወይም ተመሳሳይ ባህል ሊኖር ይችላል። ይህ እንዳለ ሁኖ ግን አሁንም ድረስ በቅማንት ማህበረሰብ ዉስጥ ከጥንት ጀምረዉ የቆዩ ቱባ ባህሎች አሉ። ዋናዉ ቁም ነገር ጥልቅና ሳይንሳዊ ጥናቶች አለመኖራቸዉ ነዉ። የቅማንት የማንነትና ራስ አስተዳደር ጥያቄ አስተባባሪ ኮሚቴ በቂ ጊዜ የፈጀ ጥልቅ ጥናት አስጠንቶ

ለመቅረብ የክልሉን መንግስት በጀት ቢጠይቅም ሊሳካለት አልቻለም። የቆየውን የቅማንት ህገ-ልቦና ሃይማኖት ብቻ ወስደን ብንመለከት እንኳ ቅማንትን ከሌላው ማህበረሰብ በእጅጉ የሚለዩ ባህሎችን ነቅሰን ማወጣት እንችላለን። ካሁን ቀደምም የክልሉ መንግስት ባህልና ቱሪዝም ቢሮም ሆነ የሰሜን ጎንደር ባህልና ቱሪዝም መምሪያ ባዘጋጁቸው የባህል ውድድር መድረኮች የቅማንትን ባህል ወክለው የቀረቡት የህገ-ልቦና ቁሶች (ከመዘናኛዎች) ብዙ ጊዜ አሸናፊ ሆነዋል። የፌዴራል ባህልና ቱሪዝም ሚኒስቴር በበኩሉም ያስጠናውና የዘገበው መረጃ አለ።

ከዚህ ላይ ሊጠቀስ የሚገባው ትልቁ ችግር የቅማንት ህገ-ልቦና ሃይማኖት በወሰጡ የያዘው ባህልና ትውፊት ስለሚታወቅ ይህን ሃይማኖት ለማጥፋት የአርቶዶክስ ክርስትና ሃይማኖት ቤተክርስቲያን ከጥንት ጀምሮ እስከአሁን ድረስ የማትፈነቅለው ድንጋይ የለም። ሌላው ቀርቶ የክልሉ መንግስት ወይም ምክር ቤት በሰጠው ወሳኔ በጣም ጥቂት ግለሰቦች የሆኑ የሃይማኖቱ ተከታዮች የሚከተሉት ሃይማኖት ነው መባሉ ትክክል አይደለም። ከ300 በላይ የሚገመት የሃይማኖቱ ተከታዮች በጭልጋ ወረዳ እንደሚገኙ የክልሉ መንግስት ራሱ የመዘገበው ሰነድ ያስረዳል። የቅማንት ህገ-ልቦና ሃይማኖትና የአርቶዶክስ ክርስትና ሃይማኖት ተመሳሳይነት እንዳላቸው የክልሉ ምክር ቤት በሰጠው ወሳኔ መገለጫም መሠረታዊ የፍሬ ነገር ስህተት (factual error) ያለበት ነው። እነዚህ ሃይማኖቶች ተመሳሳይነት ቢኖራቸው ኑሮ ከጥንት ጀምሮ በሁለቱ ሃይማኖቶች መካከል ቅራኔ (contradiction) ባልኖረ ነበር። ይህ ተፅዕኖ ባለበት ሁኔታ ከአማራው ጎልቶ የተለየ የቅማንት ባህል ማግኘት ቀልድ ከመሆን አይዘልም።

ሌላው ሊነሳ የሚችለው ጥያቄ ወደ ክርክር ወስጥ ይገባ ከተባለ ስ/ጎንደር ላይ የሚንፀባረቀው ባህል የማን ነው? የቀደምት ነዋሪው የቅማንት ህዝብ ወይስ የአማራው? ማን ከማን ወሰደ? የሚለው ጉዳይ ነው። ይህም ራሱ ገለልተኛና ሳይንሳዊ ጥናት የሚያስፈልገው ነገር ነው። በአጠቃላይ ከቅማንት ህዝብ ፍላጎት ወጭ ከጥንት ጀምሮ በመንግስት የተደገፈ የማንነት ማጥፋት ወይም ወህደት (government-sponsored identity destruction or forceful assimilation through Amharization process) ስራ ከተለያዩ አቅጣጫ ተጠናክሮ በቀጠለበት ጎን ለጎን ከአማራው ጎልቶ የወጣ ባህል አምጡ ማለት ፍትሃዊና የነፃነት መርህን የተከተለ አይደለም።

3. ባብዛኛው በተያያዘ መልካም ምድር መኖር

በሶስተኛ ደረጃ በፌዴራሉ ህገ-መንግስትም ሆነ በአብዛኛው የተሻሻለ ህገ-መንግስት መሠረት አንድ ማህበረሰብ የብሄረሰብነት እውቅና ለማግኘት የማህበረሰቡ አባላት “ባብዛኛው በተያያዘ መልካም ምድር የሚኖሩ” መሆን አለባቸው። ይህ መስፈርት በተለይ በታሪክ ግፍና በደል ለሚደርስባቸው አናሳ ብሔረሰቦች ወይም ህዝቦች (Minority Nationalities or Peoples) የራስ አስተዳደር ለመፍቀድ እጅግ ጠቃሚና አስፈላጊ ህገ-መንግስታዊ መስፈርት ነው። የማህበረሰቡ አባላት “ሙሉ በሙሉ በተያያዘ መልካም ምድር” እንዲኖሩ አይጠበቅም። “ባብዛኛው” የሚለው ቃል ይህንን ያመለክታል። በግምት 95% የሚሆነው የቅማንት ህዝብ በተያያዘ እና በኩታ ገጠምነት ሰፍሮ ይገኛል ቢባል ማጋነን አይሆንም። በዘር ግንድ ቅማንት ነኝ ብሎ የሚያምነው ህዝብ ከአማራ ህዝብ ጋር ሳይቀላቀል (ከወገራ ወረዳ የተወሰኑ ቀበሌዎች ጀምሮ እስከ ቋራ ወረዳ የተወሰኑ ቀበሌዎች ድረስ) ከላይ በግምት በተገለፀው መጠን ኩታ ገጠም በሆነ መንገድ ሰፍሮ ይገኛል። ይሁን እንጂ የአማራ ክልል መንግስት ወይም ምክር ቤት የቅማንትኛ ቋንቋ ተናጋሪና ኩታ ገጠም አሰፋፈር ግምት ውስጥ አስገብቶ ህገ-መንግስቱ ከሚለው ወጭ የቅማንት ህዝብ የራስ አስተዳደር መብት አይገባውም ብሎ መወሰኑ አግባብነት የለውም። እንደዚህ ዓይነት የህገ-መንግስት ትርጉም በታሪክ ከፍተኛ ጭቆና የደረሰባቸውንና እየደረሰባቸው የሚገኙትን እንደቅማንት

ያሉትን አናሳ ብሄረሰቦች ወይም ህዝቦች መብት የሚጎዳ በመሆኑ ህገ-መንግስቱ ሲተረጎም በጠባቡ ሳይሆን በሰፊው (broad and effective constitutional interpretation) መተርጎም ይኖርበታል።

የሲቪልና የፖለቲካ መብቶች ዓለም አቀፍ ቃል ኪዳን (International Covenant on Civil and Political Rights) እንደሚደነግገው በጎሳ፣ በሃይማኖት ወይም በቋንቋ አናሳ የሆኑ ማህበረሰቦች ባሉበት አገር ውስጥ የአናሳ ማህበረሰቡ አባል የሆኑ ግለሰቦች በጋራ ባህላቸውን እንዳያከብሩ፣ ሃይማኖታቸውን እንዳያስፋፉ ወይም በቋንቋቸው እንዳይጠቀሙ መብታቸው ሊገፈፍ አይገባም (አንቀፅ 27)። የተባበሩት መንግስታት የሰብአዊ መብት ኮሚቴ (UN Human Rights Committee) ከላይ የተጠቀሰውን አንቀፅ እንደተረጎመው የሲቪልና የፖለቲካ መብቶች ዓለም አቀፍ ቃል ኪዳን ሰነድ ፈራሚ አባል አገሮች በጎሳ፣ በሃይማኖት ወይም በቋንቋ አናሳ የሆኑ ማህበረሰቦችን መሠረታዊ መብቶች ማክበርና ማስከበር እንዳለባቸው ነው። ኢትዮጵያ አገራችንም የዚህ ዓለም አቀፍ ቃል ኪዳን ሰነድ ፈራሚ አገር እንደመሆኗ መጠን በፌዴራሉ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(5) እና በአብዛኛው የተሻሻለ ህገ-መንግስት አንቀፅ 39(7) ስር የተቀመጡት የብሔረሰብነት መስፈርቶች ሲተረጎሙ የአናሳ ብሄረሰቦችን ወይም ህዝቦችን መሠረታዊ ሰብአዊ መብቶች በሚያሳንስና በሚያጣብ መንገድ መሆን አይገባም። በህገ-መንግስቱ ውስጥ የተካተቱት መሠረታዊ የመብቶችና ነፃነቶች (የብሄር ብሄረሰቦችንና ህዝቦችን መብት ጨምሮ) ድንጋጌዎች ኢትዮጵያ ከተቀበለችታቸው ዓለም አቀፍ የሰብአዊ መብቶች ህጋጋት፣ ዓለም አቀፍ የሰብአዊ መብቶች ስምምነቶችና ዓለም አቀፍ ሰነዶች መርሆዎች ጋር በተጣጣመ መንገድ መተርጎም እንዳለባቸው የፌዴራሉ ህገ-መንግስት አንቀፅ 13(2) ይደነግጋል።

በአጠቃላይ እስካሁን ድረስ ካደረግናቸው ገለፃዎች መረዳት እንደምንችለው የቅማንት የማንነትና ራስ አስተዳደር ህገ-መንግስታዊ ጥያቄ የማይመለስበት አጥጋቢ ህጋዊ ምክንያት አለመኖሩን ነው፤ የቀረበውን ጥያቄም ለመመለስ የክልሉ መንግስት ከህጋዊነት አግባብ ወጥቶ የፖለቲካ መፍትሄ አማራጭ ውስጥ መግባቱም አግባብነት የለውም።

ከጥላሁን ጀምሮ
ነሐሴ 2007